

## Roger ze mlejna

A D A  
Ze mlejna Roger šel žádat o ruku  
A Fismi Cismi D  
Katky, té nejhezčí z dcer sedláků.  
A Fismi  
Krásou i majetkem přebohatá,  
Hmi E  
hedvábí, šperků ze stříbra, zlata.  
A Cismi D A  
Od táty měla i grunt do vínků  
Fismi D Cismi D E A  
a ve zlatě navíc, a ve zlatě navíc pět set šterlinků.

Peníze na stůl k hostině dali,  
pět set šterlinků – to pohled schválí.  
Vida své krásky i šterlinků jas,  
Roger se zlakomil, nechal se zmást,  
"O tvou dceru nestojím, když nepřidáš  
Tu tvou šedou klisnu, tu nejlepší klisnu co ve stáji máš."

Peníze ze stolu s jídlem vzali,  
poslali nevěstu, ať se vzdálí.  
Roger byl vykázán ze dveří hned,  
ať už se nevrací nikdy k nim zpět.  
Teď před dveřmi s Rogerem lomcuje vztek:  
"Že já o té klisně, o té šedé klisně já vůbec kdy cek!"

Za rok, když Roger po ulici šel,  
svou Katku naproti jít uviděl.  
"Znáte mě ještě?" on promluvil k ní  
a ona: "Snad, jste mi povědomý.  
Muž vašich rysů o mě před rokem stál,  
pak do šedé klisny, do tátovy klisny on se zakoukal."

"Kdepak já klisně bych šedé se dvořil!  
Jen tobě, má Katko! Tě klenotník stvořil!  
Já soudil, tvůj táta že mi dá k mání  
kobyly navíc, když tebe mám v dlani.  
Teď lituji Katko, chci vrátit vše zpět.  
Já za ženu bez zlata i té šedé klisny bral bych tě hned."

"Lítost tvá, Rogere, ta je mi fuk.  
Na výběr mám, vždyť mě chce každý kluk.  
Nebýt té klisny, teď ženu bys měl,  
však teď nemáš mě, ani jí bohužel."  
Kdo přichází o ruku dívky si říct  
a místo jí do očí po kobykách kouká ten nemívá nic.